

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci navrhovateľa **R. K.**, bytom M. C. č. X., H., prechodne bytom O. č. X., H., zastúpeného J.. J. V., advokátom so sídlom v P., P. č. X., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava **o úrazovú rentu**, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 16. septembra 2010, č. k. 12Sd/24/2010-49, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 16. septembra 2010, č. k. 12Sd/24/2010-49, **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne číslo 223-6655/2009 z 18. novembra 2009 **z r u š u j e** a vec jej **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Odporkyňa **j e p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľovi do rúk jeho právneho zástupcu J.. J. V. náhradu trov konania v sume **253,49 €** do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom zo 16. septembra 2010, č. k. 12Sd/24/2010-49, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo 223-6655/2009 z 18. novembra 2009, ktorým rozhodla, že navrhovateľ, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku pracovného úrazu dňa 6. júla 1995, nemá nárok na úrazovú rentu podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení

v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), pretože nemá pokles pracovnej schopnosti, lebo po 1. januári 2004 nedošlo u neho k zhoršeniu zdravotného stavu. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd nezistil dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odporkyne a preto ho ako vecne správne potvrdil. K tomuto záveru dospel po preskúmaní administratívneho spisu, v ktorom sa nachádza celý rad medicínskych záverov analyzujúcich vykonané vyšetrenia o zdravotnom stave navrhovateľa. Konštatoval, že podľa posudkov posudkových lekárov, vrátane posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Banskej Bystrici, nebol navrhovateľovi určený pokles pracovnej schopnosti na účely zákona č. 461/2003 Z. z., z dôvodu že po 1. januári 2004 nedošlo u navrhovateľa k zhoršeniu zdravotného stavu. Posudky posudkových lekárov považoval krajský súd za dostatočné a presvedčivo odôvodnené a osvojil si ich záver, že ťažkosti uvádzané navrhovateľom môžu byť spôsobené bolesťami chrbtice na podklade vekových degeneratívnych zmien chrbtice a nie je možné konštatovať zhoršenie – progresiu ťažkostí v súvislosti s pracovným úrazom, utrpeným 6. júla 1995.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý namietal, že súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a odstránenie rozporov, ktoré sú podľa názoru navrhovateľa medzi závermi posudkových lekárov a vyjadreniami odborných lekárov. Vytkol súdu, že nenariadil znalecké dokazovanie ako žiadal a taktiež, že sa nezaoberal námietkou o zmätočnosti rozhodnutia odporkyne, ktorá rozhodla, že navrhovateľ nemá nárok na úrazovú rentu, napriek tomu, že úrazovú rentu poberá a správne malo byť v rozhodnutí uvedené, že nemá nárok na zvýšenie úrazovej renty.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je potrebné vyhovieť.

Podľa § 88 ods. 1 zákona poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti

vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti") a nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 88 ods. 3 zákona pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami. Pokles pracovnej schopnosti sa opätovne posúdi, ak sa predpokladá zmena vo vývoji pracovnej schopnosti. Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 272 ods. 1 zákona o sociálnom poistení Sociálna poisťovňa od 1. januára 2004 preberá od zamestnávateľa výplatu plnení vyplývajúcich zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a chorobe z povolania, ktoré vznikli pred 26. novembrom 1993 a od zamestnávateľa, ktorý mal podľa osobitného predpisu postavenie štátneho orgánu, nároky vzniknuté pred 1. aprílom 2002 vyplývajúce zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a chorobe z povolania.

Podľa § 272 ods. 2 zákona o sociálnom poistení nároky na výplatu plnení uvedených v odseku 1 sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003. *Ak nárok na výplatu týchto plnení trvá aj po 31. decembri 2003*, poskytujú sa v sume, v akej patrili do 31. decembra 2003.

Podľa § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a náhrada za stratu na dôchodku, ktoré sa vyplácali k 31. decembru 2003, a nárok na ich výplatu trvá aj po tomto dni, sa považujú od 1. januára 2004 za úrazovú rentu, a to v sume, v akej patrili do 31. decembra 2003.

Predmetom tohto konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o úrazovej rente navrhovateľa podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“).

Odvolací súd nemohol súhlasiť s námietkou navrhovateľa, že rozhodnutie odporkyne o tom, že nemá nárok na úrazovú rentu podľa § 88 zákona je zmätočné, keďže úrazovú rentu už poberá. Navrhovateľ je poberateľom transformovanej úrazovej renty podľa § 272 zákona, teda náhrady za stratu na zárobku, vyplácanej zamestnávateľom, ktorej výplatu od 1. januára 2004 prevzala odporkyňa v sume, v akej patrila do 31. decembra 2003. Uvedená náhrada sa iba považuje za úrazovú rentu. Podľa právnych predpisov platných *od 1. januára 2004 je možné posudzovať nárok na úrazovú rentu (aj pokiaľ ide o transformovanú úrazovú rentu) z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu len podľa § 88 zákona.* V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd aj na písomnú žiadosť navrhovateľa, spísanú dňa 2. novembra 2007, ktorou sám požiadal o priznanie úrazovej renty podľa § 88 zákona.

Z obsahu spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu odporkyne odvolací súd zistil, že navrhovateľ pracoval od 30. júna 1977 v Bani Handlová, ako baník razič, prípravár. Dňa 6. júla 1995 utrpel pracovný úraz – pri dvíhaní bremena pocítil bolesť v ľavej nohe, ktorá sa prejavila z poškodenia – vytknutia bedrovej chrbtice pri nakolávaní bremena. U navrhovateľa bola určená spoluvina na 30 % za nevhodný spôsob nakolávania. Navrhovateľ bol od 1. februára 1996 preradený na ľahšie pracovné zaradenie bez preťažovania chrbtice a zamestnávateľ mu vyplácal náhradu za stratu na zárobku, ktorá bola od 1. januára 2004 transformovaná podľa § 272 zákona na úrazovú rentu, výplatu ktorej prevzala odporkyňa.

Navrhovateľ bol medzičasom od 1. mája 2006 uznaný invalidným podľa § 71 ods.1 zákona pre 60 %-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre poruchu krčnej medzistavcovej platničky s myelopatiou, od 14. októbra 2008 bola miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na účely invalidity zvýšená na 75 %.

V lekárskejších správach posudkoví lekári odporkyne uvádzajú, že v popredí zdravotných ťažkostí navrhovateľa je ťažká artróza pravého kolena, bolesti krčnej chrbtice a oboch horných končatín. Na ťažkostiach v drierkovej chrbtici podľa ich názoru má svoj podiel zlý stereotyp chôdze pri ťažkej artróze pravého kolena a degeneratívne zmeny na stavcoch a medzistavcových platničkách, ktoré vekom progredovali. Vzhľadom k tomu, že CT nálezom urobeným tesne po úraze v roku 1995 neboli preukázané štrukturálne zmeny disku v segmente L5-S1, nie sú terajšie subjektívne ťažkosti podľa posudkových lekárov v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom a nemožno konštatovať zhoršenie – progresiu

ťažkostí v súvislosti s pracovným úrazom zo 6. júla 1995. Miera poklesu pracovnej schopnosti na účely zákona nebola určená s odôvodnením, že po 1. januári 2004 nedošlo u navrhovateľa k zhoršeniu zdravotného stavu v súvislosti s pracovným úrazom zo 6. júla 1995.

Z právnej úpravy konania vo veciach sociálneho poistenia, upravenej v tretej časti zákona č. 461/2003 Z. z. je zrejmé, že správne orgány sú povinné postupovať pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol skutočný stav zistený presne a úplne a za týmto účelom zaobstarávajú aj potrebné podklady pre rozhodnutie. Pri posudzovaní veci objasňujú správne orgány rovnako dôkladne všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 196 ods. 3 zákona o sociálnom poistení organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže ustanoviť znalca podľa osobitného predpisu, ak je na odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie potrebný znalecký posudok.

Zo správy o hospitalizácii navrhovateľa na neurologickom oddelení od 2. augusta 1995 do 25. augusta 1995 (po pracovnom úraze), vyplýva, že u navrhovateľa bol diagnostikovaný náhle vzniknutý radikulárny syndróm L5/S1 diskogénnej povahy. Poškodenie chrčtice v tomto úseku, konštatované po pracovnom úraze, robí sporným a nepresvedčivým záver posudkových lekárov, že zhoršenie zdravotného stavu čo do poškodenia platničky L5/S1 je s pätnásťročným odstupom po úraze a že pri úraze platnička poškodená nebola a že jej poškodenie nie je v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd nepovažoval posudky posudkových lekárov za úplné a presvedčivé. Dospel k záveru, že odporkyňa napadnuté rozhodnutie vydala na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, preto rozsudok krajského súdu zmenil, napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie v súlade s § 250ja ods. 3 v spojení s § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.

V ďalšom konaní odporkyňa doplní dokazovanie o nové posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa súdnym znalcom z príslušného odboru, pričom je potrebné posúdiť a presvedčivo odôvodniť, či poškodenie v úseku L5/S1, zistené v roku 2008 je alebo nie je

v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom z roku 1995, resp. prečo a ako vplýva na pokles schopnosti navrhovateľa vykonávať pôvodné povolanie. Až na tom základe odporkyňa vo veci znovu rozhodne, pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodní.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. Odporkyňa uložil uhradiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v konaní na súde prvého a druhého stupňa, ktoré predstavujú :

- 2 úkony á 53,49 € podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. (prevzatie zastúpenia, opravný prostriedok) + 2 x režijný paušál 6,95 €, to je 13,90 €, spolu 120,88 €
- 1 úkon á 55,49 € podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. (pojednávanie) podľa vyúčtovania právneho zástupcu + 2x režijný paušál 7,21 €, spolu 69,91 €. Právny zástupca si vo vyúčtovaní trov uplatnil náhradu trov len za jedno pojednávanie, i keď na súde prvého stupňa sa zúčastnil dvoch pojednávanií vo veci. Za tento druhý úkon si uplatnil len paušál, ktorý mu súd priznal.

- 1 úkon á 55,49 (odvolanie) + 1 x režijný paušál 7,21 €, spolu 62,70 €.
Trove právneho zastúpenia činia celkovo 253,49 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 28. októbra 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská